

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 360/2012,**annettu 25 päivänä huhtikuuta 2012,****Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävään vähämerkityksiseen tukeen****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen ⁽²⁾,

on kuullut neuvoa-antavaa valtioneuvostokomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 994/98 annetaan komissiolle valtuudet säätää asetuksella enimmäismäärästä, jonka alle jäävien tukitoimenpiteiden ei katsota täyttävän kaikkia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrättyjä perusteita, minkä vuoksi näihin tukitoimenpiteisiin ei sovelleta SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrättyä ilmoitusmenettelyä.
- (2) Mainitun asetuksen perusteella komissio antoi 15 päivänä joulukuuta 2006 asetuksen (EY) N:o 1998/2006 perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen ⁽³⁾. Asetuksessa vähämerkityksisen tuen enimmäismääräksi vahvistetaan 200 000 euroa tuensaajaa kohti kolmen verovuoden aikana.
- (3) Komission kokemus valtioneuvoston sääntöjen soveltamisesta SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin, yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaviin yrityksiin on osoittanut, että enimmäismäärä, jonka alapuolella voidaan katsoa, että tällaisille yrityksille myönnettyt tuet eivät vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eivätkä vääristä tai uhkaa vääristää kilpailua, voi joissakin tapauksissa poiketa asetuksessa (EY) N:o 1998/2006 säädetyistä yleisistä vähämerkityksisen tuen

enimmäismäärästä. Ainakin eräät tällaisista eduista ovat todennäköisesti korvausta ylimääraisistä kustannuksista, joita yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta aiheutuu. Lisäksi monia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviksi palveluiksi luokiteltuja toimintoja tuotetaan maantieteellisesti rajoitetulla alueella. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista ottaa asetuksen (EY) N:o 1998/2006 rinnalle käyttöön asetus, joka sisältää erityiset vähämerkityksistä tukea koskevat säännöt, joita sovelletaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaviin yrityksiin. Olisi vahvistettava vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä, jonka yritys voi saada tiettyinä ajanjaksona.

- (4) Komission kokemusten perusteella yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnetyn tuen ei pitäisi katsoa vaikuttavan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan eikä vääristävän tai uhkaavan vääristää kilpailua, jos tuensaajayritykselle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta myönnetyn tuen kokonaismäärä on enintään 500 000 euroa kolmen verovuoden jaksolla. Kun otetaan huomioon maanteiden henkilöliikenteen ja yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien enimmäkseen paikallisten palvelujen kehittyminen, alalla ei ole suotavaa soveltaa 500 000 euron enimmäismäärää alhaisempaa enimmäismäärää.
- (5) Tarkasteltaessa kyseisen enimmäismäärän saavuttamista, olisi otettava huomioon verovuodet, joita yritys käyttää verotarkoituksiin kyseisessä jäsenvaltiossa. Kolmen vuoden jaksolla tilannetta olisi tarkasteltava jatkuvasti siten, että aina uuden vähämerkityksisen tuen myöntämisen yhteydessä määritetään myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä kuluvan verovuoden aikana sekä kahden edeltävän verovuoden aikana. Jäsenvaltion myöntämä tuki olisi otettava huomioon myös silloin kun se on rahoitettu kokonaan tai osittain unionin varoista. Tukitoimenpidettä, joka ylittää vähämerkityksiseen tukeen sovellettavan enimmäismäärän, ei pitäisi voida jakaa useisiin pieniin osiin siinä tarkoituksessa, että kyseisiin osiin voitaisiin soveltaa tätä asetusta.
- (6) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan tukeen, jota myönnetään yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamiseksi. Sen vuoksi tuensaajayritykselle olisi asetettava kirjallisesti velvollisuus huolehtia siitä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta, jota varten tukea myönnetään. Tätä velvollisuutta koskevassa asiakirjassa yritykselle olisi tiedotettava siitä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta, jota varten tukea myönnetään, mutta siinä ei tarvitsisi esittää kaikkia yksityiskohtaisia tietoja, sellaisina kuin ne vahvistetaan

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 8, 11.1.2012, s. 23.

⁽³⁾ EUVL L 379, 28.12.2006, s. 5.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 106 artiklan 2 kohdan määräysten soveltamisesta tietyille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuotaville yrityksille korvauksena julkisista palveluista myönnettävään valtiontukeen 20 päivänä joulukuuta 2011 annetussa komission päätöksessä 2012/21/EU ⁽¹⁾.

- (7) Kun otetaan huomioon maatalouden alkutuotannon, kalastuksen ja vesiviljelyn sekä maanteiden tavaraliikenteen aloilla sovellettavat erityissäännöt ja se seikka, että kyseisillä aloilla toimiville yrityksille asetetaan harvoin velvollisuus huolehtia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista, sekä riski, että kyseisillä aloilla tässä asetuksessa säädettyä enimmäismäärää pienemmätkin tukimäärät saattavat täyttää SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteet, tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kyseisiin aloihin. Jos yritykset kuitenkin toimivat maatalouden alkutuotannon, kalastuksen, vesiviljelyn tai maanteiden tavaraliikenteen aloilla sekä eräillä muilla aloilla tai toiminnoissa, tätä asetusta olisi sovellettava näihin muihin aloihin tai toimintoihin (esimerkiksi roslien keräys merellä) sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot varmistavat taroituksenmukaisin keinoin kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, että soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettaviin toimintoihin ei myönnetä vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla. Jäsenvaltiot voivat täyttää tämän velvoitteen rajoittamalla erityisesti vähämerkityksisen tuen määrän palvelun tuottamisesta aiheutuvien kustannusten korvaamiseen, mukaan lukien kohtuullinen voitto. Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa kivihiilialaan sen erityispiirteiden vuoksi ja sen vuoksi, että alalla toimiville yrityksille asetetaan harvoin velvollisuus huolehtia yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvistä palveluista.
- (8) Koska maataloustuotteiden ja muiden kuin maataloustuotteiden jalostuksessa ja markkinoille saattamisessa on yhtäläisyyksiä, tätä asetusta olisi sovellettava maataloustuotteiden jalostukseen ja markkinoille saattamiseen, jos tietyt edellytykset täyttyvät. Jalostukseksi tai markkinoille saattamiseksi ei tässä yhteydessä pitäisi katsoa maatilatoimintaa, joka on tarpeen tuotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten – esimerkiksi viljan korjuuta, leikkuuta ja puintia tai munien pakkaamista – eikä ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille.
- (9) Euroopan unionin tuomioistuin on todennut ⁽²⁾, että silloin kun unioni on päättänyt tiettyä maatalouden alaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn käyttöönotosta, jäsenvaltioiden on pidättyttävä kaikista sellaisista toimenpiteistä, jotka saattaisivat vaarantaa tämän järjestelyn tai joilla siitä poikettaisiin. Tämän vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa tukeen, jonka määrä vahvistetaan ostettujen tai markkinoille saatettujen tuotteiden hinnan tai määrän mukaan. Sitä ei myöskään pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen tukeen, johon liittyy velvoite jakaa tuki alkutuottajien kanssa.

- (10) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa vähämerkityksiseen vientitukeen tai vähämerkityksiseen tukeen, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.
- (11) Tätä asetusta ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ⁽³⁾ tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin, koska toimintatukea ei sovi myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, jotka eivät ole esittäneet rakenneuudistussuunnitelmaa, ja koska tällaisille yrityksille myönnetyn tuen bruttoavustusekvivalenttia on vaikea määrittää.
- (12) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea koskevien periaatteiden mukaisesti vähämerkityksinen tuki olisi katsottava myönnettyksi sillä hetkellä, kun yritykselle myönnetään laillinen oikeus tukeen asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla.
- (13) Jotta vältetään unionin eri rahoitusvälineissä vahvistettujen tuen enimmäisintensiteettien kiertäminen, samoihin tukikelpoihin kustannuksiin ei pitäisi voida myöntää vähämerkityksistä tukea valtiontuen lisäksi, mikäli tällainen tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission hyväksymässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.
- (14) Tämän asetuksen ei pitäisi rajoittaa asetuksen (EY) N:o 1998/2006 soveltamista yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaviin yrityksiin. Jäsenvaltioiden olisi voitava vapaasti soveltaa joko tätä asetusta tai asetusta (EY) N:o 1998/2006 yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnettävään tukeen.
- (15) Unionin tuomioistuin on asiassa Altmark antamassaan tuomiossa ⁽⁴⁾ määrittänyt muutamia edellytyksiä, joiden on täyttyttävä, jotta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamisesta maksettava korvaus ei ole valtiontukea. Näillä edellytyksillä varmistetaan, että korvaus, joka rajoittuu yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisesta tehokkaasti toimivalle yritykselle aiheutuviin nettokuluihin, ei ole SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Nämä nettokulut ylittävät korvaukset ovat valtiontukea, jonka voidaan todeta soveltuvan sisämarkkinoille sovellettavien unionin sääntöjen perusteella. Jotta vältettäisiin tämän asetuksen soveltaminen Altmark-tuomiossa määritettyjen edellytysten kiertämiseksi ja se, että tämän asetuksen nojalla myönnetty vähämerkityksinen tuki vaikuttaisi kauppaan, koska se kasautuu muiden sellaisten

⁽¹⁾ EUVL L 7, 11.1.2012, s. 3.

⁽²⁾ Asia C-456/00, Ranskan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, Kok. 2002, s. I-11949.

⁽³⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁴⁾ Asia C-280/00, Altmark Trans GmbH ja Regierungspräsidium Magdeburg v. Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ja Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, Kok. 2003, s. I-7747.

korvausten kanssa, joita myönnetään samaa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua varten, tämän asetuksen nojalla myönnettävä vähämerkityksinen tuki ei saisi kasautua minkään muun sellaisen korvauksen kanssa, jota myönnetään samaa palvelua varten, riippumatta siitä, onko se Altmark-tuomion mukaista valtiontukea taikka päätöksen 2012/21/EU tai julkisesta palvelusta maksettavana korvauksena myönnettävää valtiontukea koskevasta Euroopan unionin puitteista (2011) annetun komission tiedonannon ⁽¹⁾ mukaista sisämarkkinoille soveltuvaa valtiontukea. Sen vuoksi tätä asetusta ei pitäisi soveltaa korvaukseen, jota on saatu sellaisen yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tuottamisesta, jota varten on myönnetty myös muita korvauksia, paitsi jos tällainen muu korvaus on muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten mukaista vähämerkityksistä tukea ja noudatetaan tässä asetuksessa vahvistettuja tuen kasautumista koskevia sääntöjä.

(16) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja vähämerkityksiselle tuelle asetetun enimmäismäärän asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi sovellettava samaa laskentamenetelmää. Laskemisen helpottamiseksi ja vähämerkityksistä tukea koskevan sääntön nykyisen soveltamiskäytännön mukaisesti tukimäärät, jotka eivät ole raha-avustuksia, olisi muunnettava bruttoavustusekvivalentiksi. Muiden kuin avustuksina myönnettävien läpinäkyvien tukien tai useissa erissä maksettavien tukien avustusekvivalentti lasketaan tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella. Valtiontukisääntöjen yhdenmukaisen, avoimen ja yksinkertaisen soveltamisen vuoksi tässä asetuksessa tarkoitettuina markkinakorkoina olisi käytettävä viitekorkoja, sellaisina kuin ne vahvistetaan viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta annetussa komission tiedonannossa ⁽²⁾.

(17) Avoimuuden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan seurannan varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava vain läpinäkyvään vähämerkityksiseen tukeen. Läpinäkyvää on tuki, jonka tarkka bruttoavustusekvivalentti on mahdollista laskea etukäteen tarvitsematta tehdä riskinarviointia. Tällainen tarkka laskelma voidaan tehdä esimerkiksi avustusten, korkotukien ja rajattujen verovapautusten osalta. Pääomapanoksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei valtion panoksen kokonaismäärä ole pienempi kuin vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Valtiontuesta pieniin ja keskiisuuriin

yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa ⁽³⁾ tarkoitetuista riskipääomasijoituksista koostuvaa tukea ei pitäisi katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, ellei kyseisessä riskipääomaohjelmassa anneta pääomaa kullekin kohteena olevalle yritykselle enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä. Lainoista koostuvaa tukea olisi pidettävä läpinäkyvänä vähämerkityksisenä tukena ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan markkinakoron perusteella.

(18) On tarpeen huolehtia takausjärjestelyjen oikeusvarmuudesta, jos ne todennäköisesti eivät vaikuta kauppaan eivätkä vääristä kilpailua ja jos niistä on saatavilla riittävästi tietoa, jotta mahdolliset vaikutukset voidaan arvioida luotettavasti. Tässä asetuksessa olisi muutettava vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä, 500 000 euroa, takauskohtaiseksi enimmäismääräksi, joka perustuu sen yksittäisen lainan taattuun määrään, jolle takaus on annettu. Tämä enimmäismäärä olisi laskettava menetelmällä, jolla arvioidaan elinkelpoisille yrityksille annettavien lainojen takausjärjestelyihin sisältyvä valtiontuki. Kyseistä menetelmää ja tietoja, joita käytetään arvioitaessa takauskohtaista enimmäismäärää, ei pitäisi soveltaa valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annetuissa yhteisön suuntaviivoissa tarkoitettuihin vaikeuksissa oleviin yrityksiin. Tätä erityistä enimmäismäärää ei pitäisi soveltaa takausjärjestelyjen ulkopuolella myönnettyyn yksittäiseen tukeen, vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyyn tukeen tai sellaisten toimien takauksiin, jotka eivät ole lainaa, kuten omaan pääomaan kohdistuvien liiketoimien takauksiin. Erityisen enimmäismäärän määrittelyn olisi perustuttava siihen, että kun otetaan huomioon unionin takausjärjestelyjen huonointa skenaariota vastaava 13 prosentin katto (maksukyvyttömyyden nettomäärä), voidaan katsoa, että 3 750 000 euron suuruisen takauksen bruttoavustusekvivalentti on sama kuin vähämerkityksisen tuen 500 000 euron enimmäismäärä. Näitä erityisiä enimmäismääriä olisi sovellettava ainoastaan takauksiin, jotka kattavat enintään 80 prosenttia perustana olevasta lainasta. Jäsenvaltiot voivat myös käyttää komission hyväksymää menetelmää sen jälkeen, kun menetelmästä on ilmoitettu valtiontukialaa koskevan komission säädöksen mukaisesti, arvioidakseen takaukseen sisältyvän bruttoavustusekvivalentin, jos hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

(19) Komissio voi jäsenvaltion ilmoituksen perusteella tutkia, muodostaako tukitoimenpide, joka ei ole avustus, laina, takaus, pääomapanos, riskipääomatoimenpide tai rajattu verovapautus, bruttoavustusekvivalentin, joka ei ylitä

⁽¹⁾ EUVL C 8, 11.1.2012, s. 15.

⁽²⁾ EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽³⁾ EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2.

vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää ja joka näin ollen voi kuulua tämän asetuksen soveltamisalaan.

- (20) Komission velvollisuutena on varmistaa, että valtiontukisääntöjä noudatetaan ja että erityisesti vähämerkityksistä tukea koskevien sääntöjen mukaisesti myönnetty tuki on valtiontukisääntöjen vaatimusten mukaista. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdassa vahvistetun yhteistyön periaatteen mukaisesti jäsenvaltioiden olisi edistettävä tämän tehtävän suorittamista ottamalla käyttöön tarvittavat välineet sen varmistamiseksi, ettei yhdelle yritykselle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ylitä sallittua enimmäismäärää. Tämän vuoksi ja muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten sisältämien vähämerkityksisen tuen kassautumista koskevien säännösten noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla myöntäessään ilmoitettava kyseiselle yritykselle tuen määrästä ja sen vähämerkityksisestä luonteesta viittaamalla tähän asetukseen. Lisäksi jäsenvaltion olisi ennen tällaisen tuen myöntämistä saatava yritykseltä ilmoitus muusta tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla asianomaisen verovuoden ja kahden sitä edeltävän verovuoden aikana saadusta vähämerkityksisestä tuesta. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus varmistaa enimmäismäärän noudattaminen keskusrekisterin avulla.
- (21) Tämän asetuksen soveltamisen ei pitäisi rajoittaa julkisia hankintoja koskevan unionin lainsäädännön tai SEUT-sopimuksesta tai alakohtaisesta unionin lainsäädännöstä johtuvien lisävaatimusten soveltamista.
- (22) Tätä asetusta olisi sovellettava tukeen, jota on myönnetty ennen sen voimaantuloa yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille.
- (23) Komissio aikoo tarkastella tätä asetusta uudelleen, kun sen voimaantulosta on kulunut viisi vuotta,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

- Tätä asetusta sovelletaan tukeen, jota myönnetään SEUT-sopimuksen 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille.
- Tätä asetusta ei sovelleta:
 - neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluville kalastus- ja vesiviljelyalalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen;
 - maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiville yrityksille myönnettävään tukeen;

- maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoille saattamisen alalla toimiville yrityksille myönnettävään tukeen seuraavissa tapauksissa:
 - kun tuen määrä on vahvistettu alkutuottajilta ostettujen tai kyseisten yritysten markkinoille saattamien tuotteiden hinnan tai määrän mukaan,
 - kun tuen ehtona on, että sen pitää siirtyä osittain tai kokonaan alkutuottajille;
- kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin myönnettyyn tukeen eli tukeen, joka liittyy välittömästi vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
- tukeen, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella;
- neuvoston päätöksessä 2010/787/EU ⁽²⁾ määritellyille kivihiilialalla toimiville yrityksille myönnettyyn tukeen;
- tukeen yrityksille, jotka suorittavat maanteiden tavarakuljetuksia toisten lukuun;
- vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettyyn tukeen.

Jos yritykset toimivat ensimmäisen alakohdan a, b, c tai g alakohdassa tarkoitetuilla aloilla sekä eräillä muilla aloilla, joita ei ole jätetty tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, tätä asetusta sovelletaan ainoastaan näitä muita aloja tai toimintoja varten myönnettyyn tukeen sillä edellytyksellä, että jäsenvaltiot varmistavat tarkoituksenmukaisin keinoin kuten eriyttämällä toiminnot tai kustannukset, että soveltamisalan ulkopuolelle jätetyillä aloilla harjoitettaviin toimintoihin ei myönnetä vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla.

3. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 'maataloustuotteilla' SEUT-sopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta kalastustuotteita;
- 'maataloustuotteiden jalostamisella' maataloustuotteen käsittelyä niin, että myös käsittelyn tuloksena saatava tuote on maataloustuote, lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;
- 'maataloustuotteiden markkinoille saattamisella' tavarantoimittajan tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukäyttäjälle katsotaan markkinoille saattamiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa.

⁽¹⁾ EYVL L 17, 21.1.2000, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 336, 21.12.2010, s. 24.

2 artikla

Vähämerkityksinen tuki

1. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille myönnettävän tuen ei katsota täyttävän kaikkia SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan perusteita eikä siihen näin ollen sovelleta SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaista ilmoitusvelvollisuutta, jos se täyttää tämän artiklan 2–8 kohdassa vahvistetut edellytykset.

2. Yhdelle yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottavalle yritykselle myönnettävän vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä ei saa olla enemmän kuin 500 000 euroa minkään kolmen verovuoden jakson aikana.

Tätä enimmäismäärää sovelletaan riippumatta vähämerkityksisen tuen muodosta ja siitä, rahoitetaanko jäsenvaltion myöntämä tuki kokonaan tai osittain unionin varoista. Tarkastelujakso määräytyy yrityksen kyseisessä jäsenvaltiossa soveltamien verovuosien perusteella.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu enimmäismäärä ilmaistaan käteisavustuksena. Kaikkien käytettävien lukujen on oltava bruttomääriä, toisin sanoen ne on ilmoitettava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Jos tukea annetaan muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.

Useassa erässä maksettava tuki diskonttataan myöntämisajankohdan mukaiseen arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on myöntämisen aikaan sovellettava viitekorko.

4. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia ('läpinäkyvä tuki'). Erityisesti:

- a) lainoista koostuva tuki katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämisajankohtana sovellettavan viitekoron perusteella;
- b) pääomapanoksista koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos julkisyhteisön panoksen kokonaismäärä on enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä;
- c) riskipääomatoimenpiteistä koostuva tuki voidaan katsoa läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi ainoastaan, jos kyseisessä riskipääomajärjestelyssä annetaan pääomaa kullekin kohteena olevalle yritykselle enintään vähämerkityksisen tuen enimmäismäärä;
- d) takausohjelman osana myönnettävät yksittäiset tuet yrityksille, jotka eivät ole vaikeuksissa olevia yrityksiä, katsotaan läpinäkyväksi vähämerkityksiseksi tueksi, kun ohjelmaan kuuluvan lainan taattu osuus on enintään 3 750 000 euroa yritystä kohden. Jos perusteena olevan lainan taattu osuus

muodostaa vain tietyn osuuden enimmäismäärästä, takauksen bruttoavustusekvivalentin katsotaan olevan vastaava osuus 2 kohdassa vahvistetusta enimmäismäärästä. Takaus saa olla enintään 80 prosenttia perusteena olevasta lainasta. Takausjärjestelyt katsotaan läpinäkyviksi, jos:

- i) takausten bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytetty menetelmä on hyväksytty ennen järjestelyn täytäntöönpanoa sen jälkeen, kun komissiolle on ilmoitettu menetelmästä valtiontukialaa koskevan komission asetuksen nojalla, ja
- ii) hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti sellaista takauksen ja perustana olevan toimen tyyppiä, johon tätä asetusta sovelletaan.

5. Kun vähämerkityksisen tuen kokonaismäärä, joka myönnetään yritykselle tämän asetuksen nojalla yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen, ylittää 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän, määrään ei voida soveltaa tätä asetusta, ei edes siihen osaan, joka ei ylitä enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa tähän asetukseen ei voida vedota kyseisen tukitoimenpiteen osalta.

6. Samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin ei valtiontuen lisäksi voida antaa vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla, jos tuen kasautuminen johtaisi tuki-intensiteettiin, joka ylittää ryhmäpoikkeusasetuksessa tai komission hyväksymässä päätöksessä kunkin tapauksen erityisten olosuhteiden mukaan vahvistetun tuki-intensiteetin.

7. Tämän asetuksen nojalla myönnettävä vähämerkityksinen tuki saa kasautua muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla myönnettävän tuen kanssa 2 kohdassa vahvistettuun enimmäismäärään saakka.

8. Tämän asetuksen nojalla myönnettävä vähämerkityksinen tuki ei saa kasautua minkään samasta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta maksettavan korvauksen kanssa riippumatta siitä, onko se valtiontukea.

3 artikla

Seuranta

1. Jos jäsenvaltio aikoo myöntää yritykselle vähämerkityksistä tukea tämän asetuksen nojalla, sen on ilmoitettava kyseiselle yritykselle kirjallisesti aiotusta tuen määrästä (bruttoavustusekvivalenttina ilmaistuna), yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä palvelusta, jonka osalta sitä myönnetään, ja siitä, että tuki on luonteeltaan vähämerkityksistä. Sen on viitattava suoraan tähän asetukseen, mainittava sen nimi ja tiedot sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Jos vähämerkityksistä tukea myönnetään tämän asetuksen nojalla eri yrityksille osana tukiohjelmaa ja yrityksille myönnetään ohjelmassa erisuuruisia yksittäisiä tukia, kyseinen jäsenvaltio voi täyttää edellä mainitun velvollisuuden ilmoittamalla yrityksille kiinteän määrän, joka

vastaa ohjelmassa myönnettävää tuen enimmäismäärää. Tällaisessa tapauksessa kiinteän määrän perusteella määritetään, onko 2 artiklan 2 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää noudatettu. Ennen tuen myöntämistä jäsenvaltion on myös saatava kyseiseltä yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvää palvelua tuottavalta yritykseltä kirjallisessa tai sähköisessä muodossa ilmoitus kaikesta muusta sille tämän asetuksen tai muiden vähämerkityksisestä tuesta annettujen asetusten nojalla kahden edeltävän verovuoden ja kuluvan verovuoden aikana myönnetystä vähämerkityksisestä tuesta.

Jäsenvaltio saa myöntää uuden vähämerkityksisen tuen tämän asetuksen nojalla vasta varmistuttuaan siitä, ettei tuen myöntäminen nosta kyseiselle yritykselle myönnetyn vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää yli 2 artiklan 2 kohdassa vahvistetun enimmäismäärän ja että 2 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa vahvistettuja kasautumista koskevia sääntöjä noudatetaan.

2. Jos jäsenvaltio on perustanut vähämerkityksisen tuen keskusrekisterin, jossa on täydelliset tiedot kaikesta jäsenvaltion viranomaisten myöntämästä vähämerkityksisestä tuesta, joka on myönnetty yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja tuottaville yrityksille, 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ei enää sovelleta siitä alkaen, kun rekisteri kattaa kolme verovuotta.

3. Jäsenvaltioiden on taltioitava ja koottava kaikki tämän asetuksen soveltamista koskevat tiedot. Näihin tallenteisiin on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että tämän asetuksen edellytyksiä on noudatettu. Yksittäistä vähämerkityksistä tukea koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen

verovuoden ajan tuen myöntämispäivästä. Vähämerkityksisen tuen ohjelmaa koskevat asiakirjat on säilytettävä kymmenen vuoden ajan siitä päivästä, jolloin ohjelmasta myönnetään viimeinen yksittäinen tuki. Asianomaisen jäsenvaltion on kirjallisesta pyynnöstä toimitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa tai pyynnössä mahdollisesti vahvistetun pidemmän ajan kuluessa kaikki tiedot, joita komissio pitää tarpeellisina sen arvioimiseksi, onko tämän asetuksen edellytyksiä noudatettu, erityisesti yksittäisen yrityksen tämän asetuksen ja muiden vähämerkityksisistä tuista annettujen asetusten nojalla saaman vähämerkityksisen tuen kokonaismäärää.

4 artikla

Siirtymäsäännökset

Tätä asetusta sovelletaan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen ennen sen voimaantuloa myönnettyyn tukeen, jos tuki täyttää 1 ja 2 artiklassa vahvistetut edellytykset. Yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvien palvelujen tuottamiseen myönnettyjä tukia, jotka eivät täytä kyseisiä edellytyksiä, tarkastellaan asiaa koskevien päätösten, puitteiden, suuntaviivojen ja tiedonantojen mukaisesti.

Tämän asetuksen voimassaoloajan päättyessä tämän asetuksen edellytykset täyttävä mahdollinen vähämerkityksinen tuki voidaan panna täytäntöön vielä kuuden kuukauden ajan.

5 artikla

Voimaantulo ja voimassaoloaika

Tämä asetusta tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2018.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä huhtikuuta 2012.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja